

General | | Actualitzat el 17/02/2023 a les 08:00

A l'escola, si no vas disfressat per Carnaval, et tiren farina...

Quan els infants se senten discriminats, assenyalats o burlats per no seguir les consignes

[inicicentrareport]Setmana de **Carnaval** a les escoles. Cada dia hi ha la consigna de dur algun element de disfressa: un pentinat, un complement, un indumentària divertida, etc.

I, malgrat no és una obligació, les criatures senten inevitablement **pressió** per seguir la inèrcia del que dicta el centre. Si no, es veuen empeses a **desmarcar-se del seu grup d'iguals** en unes edats en què sentir-se integrat a l'aula, i a l'escola, té molta importància. I això, acaba comportant **conseqüències**, sovint imperceptibles però molt nocives, per als infants.

En algunes escoles, els alumnes que no es disfressen reben farina. En altres casos, comentaris o burles per no seguir les normes de la festa. Per això, "cal reflexionar més enllà de la **tradició**", ens convida la pedagoga Romina Pérez Toldi. Sobretot, quan aquesta ha estat concebuda des de la mirada adulta i poc conscient vers la infància.

"És un exemple de **violència subtil**, perquè fereix les criatures", explica. "Va minant-les, fent-les sentir insegures, humiliades o aconseguint que perdin la confiança en l'adult. Són pràctiques o rutines, que es poden colar en el dia a dia de les escoles, i que succeeixen quan desconnectem de l'infant, quan no pensem o reflexionem sobre les conseqüències d'una determinada manera de fer pel simple fet que sempre ha estat o s'ha fet així", argumenta.

Molts cops es pensa que disfressar-se és educatiu, que participar de la festivitat és educatiu perquè al cap i a la fi forma part de la nostra cultura, i que és bonic que segueixi sent així.

Però el cert és que disfressar-se és molt més que participar d'una tradició. Disfressar-se implica transformar-se, ser una altra cosa, sentir-se i mostrar-se als altres de forma diferent. La disfressa ens confereix una altra pell, una altra actitud i un estat d'ànim particular.

És quelcom tan íntim sobre la teva identitat que necessita ser abordat amb molta cura i, sobretot, respecte vers l'infant si hi ha de participar i gaudir-ho. En cas contrari, pot ser d'allò més aterridor, incòmode o humiliant, ni decidit, ni comprès pel mateix infant.

"Cal buscar alternatives, perquè n'hi ha, que permetin incloure el Carnaval a l'escola sense que passi per aquestes formes de violència subtil", proposa la pedagoga.

I en cas que es donin **dinàmiques d'assetjament** en aquest context, és important que les educadores ho acompanyin, aprofitant l'oportunitat per treballar-ho a classe, i que les famílies puguin comunicar-ho i tractar-ho amb el tutor/a i la direcció si s'escau. [ficentrareport]